Londýnská kroníka

Král Boward III. a jeho synové

De 14. století v Anglii vlásl král Lsward z rosu Plantagenetů, toho jména třetí, který toužíl po slávě na vojenském poli, takže vyhlásíl svůj nárok na francouzský trůn. Tím začala slouhá anglo-francouzská válka trvající více než sto let. Ze začátku se Lswardoví bařílo a vyhrával, v čemž mu pomáhal nejstarší syn zvaný Černý prínc. Ksyž král začal stárnout a chřadnout, karta se obrátíla. Navíc i Černý prínc onemocněl a zemřel o rok bříve než jeho otec. Po Lswardoví nastoupíl na anglický trůn jeho vnuk Richard II., syn Černého prínce. Protože mu bylo teprve 10 let, spravovalí zemí jeho strýcové – John, vévoda z Lancasteru, Lsmund, vévoda z Yorku, a Chomas, vévoda z Sloucesteru. Další strýc a sruhý nejstarší syn krále Lswarda, Lionel, vévoda z Clarence, stejně jako Černý prínc zemřel šřív než jejích otec.

Rsyž král Richard dospěl, projevil se jako ne moc schopný panovník. Dálka ve Francii na čas umlkla, ale pro Anglii za ne moc dobrých podmínek. Richard si postupně rozhádal velkou část šlechty, která se začala proti němu bouřít. Jedním z vůdců vzpoury se stal Kenry, králův bratranec, ten byl po potlačení vzpoury odsouzen k vyhnanství. Jenže krátce na to zemřel Kenryho otec, vévoda z Lancasteru, takže se Kenry do Anglie vrátil, aby se ujal svého dědictví. Jenže tomu nestačilo, a když propukla velká vzpoura, krále zajal a donutil ho abdíkovat. Sám se stal králem Kenrym TO., prvním Lancasterem na trůnu.

Duises of York, Cicucester and Ireland dining with King Richard II. Jean de Wavrin, Chroniques d'Anglateure, c1480. British Library MS Royal 14 E IV-1, 265v.

Thenry ID. a Thenry D.

Thenry TD. byl twrbý král a všechny vzpoury potlačíl, v čemž mu pomáhal í jeho nejstarší syn, také Thenry.

Na chvílí obraťme pozornost k Yorkům. Vévoba Edmund měl dva syny – Edwarda, který zdědíl vévodský títul, a Rícharda, hraběte z Cambrídge. Krabě Ríchard se oženíl s Annou Mortímer, což byla dědíčka obrovských statků a navíc byla pravnučkou Lionela, vévody z Clarence, takže po smrtí bratra přenášela na svého syna nárok na anglický trůn.

Henry D., nastoupívší na trůn po smrtí svého otce, se stal jedním z nejúspěšnějších anglických panovníků, přestože vládl jen krátce – I let. Dbnovíl válku s Francii, ale než vyplul, nechal pro zradu popravít hraběte Richarda, který chtěl bosabít na trůn svého švagra Mortimera, pravého běbice Richarda II. Ve válce byl Henry úspěšný a Francouze porazil na hlavu, jenže v bitvě pabl

í Edward, vévoda z Yorku, který nezanechal žádného dědíce, přestože byl dvakrát ženatý. Takže po čase jeho dědíctví í s títulem vévody z Yorku převzal synovec Kíchard, syn popraveného hraběte Kícharda, tedy í dědíc Mortímerů.

Rrál balžímí taženímí bonutíl svého francouzského protívníka Rarla DI. Šíleného, aby prohlásíl svého syna za levobočka a bal mu svou bceru za manželku, čímž se měl stát běbícem francouzské koruny. Krátce na to se anglickému králí a běbící Francie narobíl syn, který opět bostal sméno Kenry.

Henry D. ale tolik štěstí neměl a na balším tažení protí obbojnému francouzskému princi onemocněl a r. 1422 zemřel. Krátce na to zemřel ve Francíi i Karel DI. Šílený. Malému Henrymu DI. nebyl aní jeden rok a jíž se stal králem Anglie a Francie.

Plába krále Kenryho DI. a začátek sporu mezi Lancastery a Yorky

Opět za malého krále vládnou strýcové – vévodové z Zedfordu a z Sloucesteru. Vévoda z Zedfordu převážně pobýval ve Francú, kde se na jíh od Loúry vzpíral anglické nadvládě vyděděný prínc Karel a toho se snažíl porazít. Za čas protí Angličanům povstala dívka z lídu zvaná Panna Orleánská, vlastním jménem Johanka z Arku a několíkrát zvítězí a dovede prínce Karla do Remeže ke korunovací. Vévoda z Zedfordu odpoví tím, že nechá Kenryho VI. korunovat také na francouzského krále. V té době zajmou Johanku vévodoví spojencí a následně je církevním soudem odsouzena za kacířství a upálena. Přesto se vévodoví nepodařílo francouzský postup zastavít.

Dévoda z Sloucesteru převážně spravoval Anglii, ale znepříjemňuje mu to kardinál Zeaufort, nemanželský syn Johna, vévody z Lancasteru, tedy Sloucesterův strýc. Vévoda byl vznětlívý, takže s ambiciózním kardinálem vycházel velmí špatně, ten toho také náležítě využíval. Po smrtí vévody z Zedfordu byl do Francie vyslán mladý Richard, vévoda z Yorku, Sloucesterův chráněnec. Zatímco kardinál chtěl uzavřít mír s Francii za každou cenu, tak Sloucester a York chtěli ve válce pokračovat. Proto kardinál působil na krále Kenryho, aby omezoval peníze na vojsko ve Francii a to musel platit York ze svého, takže se velmi zadlužil. Fračas tedy Francii opustil, ale po pár letech a Somersetově působení byl znovu povolán do Francie.

Toho využíl karbínál se svými spojenci, hlavně s vévobou ze Suffolku, a bomluvíl králi svatbu s mlabou a ambíciózní francouzskou princeznou Margaretou z Anjou. Ta byla bcerou Reného,

hraběte z Mnjou, a příbuzného francouzského krále, který se pokoušel získat neapolskou korunu, což se mu na čas í podařilo, ale v této době byl jíž zpět ve Franců jen s malým majetkem. Suffolk dohodl svatbu bez věna a navíc tajným dodatkem zavázal Mnglů vydat Franců za dvouleté příměří Mnjou a Poítou. Sňatek krále Kenryho s Margaret se uskutečníl v r. 1445. Poté upadne v úplnou nemílost stárnoucí vévoda z Sloucesteru. Prvně obvíní jeho ženu z čarodějníctví a uvězní jí a následně je uvězněn sám vévoda a krátce na to umírá, říká se, že byl zavražděn. Tou dobou zemře í kardínál Beaufort. Jenže spor trvá, protože jej převezmou další. Sloucesterovu stranu převezme jeho chráněnec Richard Plantagenet, vévoda z Yorku, který se definitívně vrátíl z Francíe, a kardínálovu jeho synovec Romund Beaufort, vévoda ze Somersetu.

Rrátce po návratu z Francie był York poslán spravovat Irsko a mezitim je obhalen tajný bobatek svatební smlouvy. Vévoba ze Suffolku je parlamentem obviněn z vlastizraby, ale král převezme rozhobnutí na sebe, část víny zamítne a obsoubí ho k vyhnanství. Aní to ale Suffolkoví žívot nezachránílo, neboť cestou přes Ranál je zajat námořníky a setnut.

Spor propuká naplno

Po smrtí Suffolka na začátku 50. let to v Mnglú vře. Propukají rebelie, o kterých někteří tvrbí, že je podněcuje York. Ten se následně vrací z Irska a táhne proti králi, zatímco prohlašuje, že chce jen odstranít neschopné a zlovolné rádce. K bojí ale nedojde, protože se nechá přesvědčít královými slíby o zjednání nápravy. Jenže král slíbům nedostojí a York je pokořen a přínucen slíbít, že proti králi jíž nevystoupí.

Rrátce nato borazí z Francie zbrcující zprávy o ztrátě Krormandie a zanedlouho i o porážce poslední anglické armády ve Francii a bobytí Zordeaux. Unglii tak zbylo na pevníně jen malé území okolo Calais. Král Kenry po těchto zprávách upadne do úplné apatie, takže na nic nereaguje. Pšude propukají nesváry, a tak je na nátlak biskupů povolán do rady vévoda z Yorku, který se stává protektorem a správcem země. V té bobě, jako jediný muž z rodu Plantagenetů s výjimkou krále, byl ještě dědicem koruny, přestože se to král neodvážil vyslovit. Somerset je uvězněn v Toweru. V této době královna Margareta povíla dědice trůnu, prince Edwarda. Král začátku r. 1455 se král zotavuje a York se tedy vzdává funkce protektora. Král a hlavně královna ovšem velmí rychle zavádějí staré pořádky, Somerset je propuštěn z Toweru a vrací se do rady spolu s dalšímí. York opouští Londýn a spojuje se s hrabětem Warwickem, se kterým společně shromažďují vojsko. Královna a Somerset také začnou shromažďovat vojsko.

Dálka propuká a ve hře není níc menšího než anglický trůn, zba se příkloní k Yorkům nebo k Lancasterům ...

Londýnská kroníka – Roo byl koo?

Jindřich DI., král anglický a francouzský, pán Irska (*1421)

Potomek Eduarda III. Jíž jako nemluvně se stal dvojnásobným králem, nejdříve zemřel jeho otec, anglický Jindřich D., a krátce poté jeho děd, francouzský Karel DI. zvaný Šílený. Neschopný král trpící duževní nemocí, která ho v některých obdobích postavíla naprosto mímo realitu. Nekriticky podporoval vybrané rádce, hlavně vévodu ze Suffolku a vévodu ze Somersetu.

MSarkéta z Anjou, královna anglická (*1430) – Saša

Manželka Jindřicha VI. a královna anglická. Francouzka, což jí begrabovalo u mnoha Angličanů. Francouzům zábné věno, naopak Anglie musela vybat Francouzům Anjou a Soitů. Velmi rázná žena protěžující Somerseta a Suffolka, nenávíbící Yorka a Warwicka. V bobách Jindřichoví nemohoucností se snažíla vlábnout za něj.

Thomas Bourchier, arcibiskup z Vanterbury (*1413) - Dan

Jeho matka byla vnučkou krále Eduarda III. Jeho newlastním bratrem byl vévoda z Zuckinghamu, stoupenec Lancasteriánu, naopak jeho vlastní bratr víkomt Bourchier byl stoupenec vévody z Yorku. Sám arcibiskup byl po většinu času neutrální. Zastává funkcí kancléře království.

Richard Plantagenet, 3. vévoda z Yorku (*1411) - Rhainether

Lotcowy i matčiny strany potomek Edwarda III. Zyl chráněncem vévody z Cloucesteru, po němž převzal spor se Somersety. Pojevůdce i schopný správce (Francie, Irsko), až do narození prínce Edwarda dědic koruny. Poté se stupňuje rozpor mezi ním a královnou. Stále zastává úřad místodržítele Irska.

John Se Mdowbray, 3. vévoba z Norfolku (*1415) – Dábí

Dojoval ve Francii. Krejvýznamnější velmož Dýchobní Anglie. Do r. 1450 byl jedním z hlavních vůdců yorkistické strany. Patřil ke schopným velitelům. Po svém otci převzal též úřad hraběte maržálka.

RSmund Beaufort, 2. vévoda ze Somerzetu (*1406) - Bozša

Dnuk Jana z Gentu, 1. vévody z Lancasteru. Títul vévody zděbíl po svém starším a neschopném bratroví. Přestože na válečném polí ve Francii bosáhl některých úspěchů, byl považován za toho, kbo zavinil porážku ve Stoleté válce. "Sběratel" úřabů a všech sporných statků a pozemků. Stal se kapitánem Talais a tím správcem zbylého anglického území ve Francii. Rolovaly o něm a o královně pobívné brby.

Kumphrey Stafford, 1. vévoda z Buckinghamu (*1402) = Konza

Největší pozemkový vlastník z nekrálovské krve. Jeho matka byla vnučkou Rowarda III., jeho nevlastním bratrem byl arcibískup z Canterbury. Jíž od dětství byl anglickým konstáblem – velítelem královského vojska. Zůstával loajální králi a královně, ale snažíl se o mírové urovnání sporů.

Mlice Chaucer, vévodkyně-vdova ze Suffolku (*1404) = Krista

Dnučka slavného spisovatele Seoffreyho Chaucera. Její třetí manžel byl významný protagonista Lancasteriánů, vévoda ze Suffolku. Po jeho smrtí, byl lynčován námořníky pří cestě do exílu, král zruší zasnoubení jejího syna s dcerou prvního vévody ze Somersetu, čímž začíná její příklon k Yorkístům.

Thomas Stanley, král ostrova Man a 2. baron Stanley (*1435) = Pláša

Jeho otec byl původně loajální králi, ale on sám se kvůli získu příkloníl k Yorkístům. Často s bratrem zkoušelí taktíku rozdělit se mezí oba tábory, aby jeden z ních byl vžby na vítězné straně.

Rúchard Neville, 16. hrabě z Warwicku (*1428) = Johnny

Syn hraběte ze Salísbury a bratranec hraběte z Westmorlanbu, pozbějí známý jako Ringmaker. Půvobně bylí všíchní Previlleové na straně Lancasterián, jenže poté začal spor se Somersetem o běbíctví Beauchampů. Ob té boby se Salísbury a Warwick příbalí k Porkistům a stalí se jejích hlavnímí vojevůbcí.

John de Bere, 12. hrabě z Oxfordu (*1408) = Brácha Honza

Kušený válečník, působíl ve Francií. Jako spojenec Suffolka sí vybudoval významnou pozící ve východní Anglií, ale po jeho pádu tím byl postížen, přesto zůstal na straně Lancasteriánů.

Joan Sitz Gerald, hraběnka z Ríldare (7.) = Terka

Deera hrabéte z Desmondu, největšího velmože v Irsku. Zyla provbána za balšího významného úrského velmože, hraběte z Kúbare. Obě hrabata pocházela z robu SitzGeraldů a byli stoupencí vévoby z Yorku.

Amícia Staffore, hraběnka z Ormonbu (5.) a z Wiltzhiru (1.; *1423) = Mbarta

Její manžel, hrabě James Butler, byl věrný Lancasterián, za což prvně získal statky v Anglii a titul hraběte z Wiltshire. Za pár let poté zběbíl robové hrabství Ormonb ležící v Irsku. Také se stal Lorbem poklabníkem (strážcem královské poklabny).

Margaret Touchet, hraběnka z Tankervílle (3.) a paní z Bowysu (*así 1431) = Ančí

Zyla vbaná za Kicharba Greye z Powysu. Ten vlastníl majetky ve francií s titulem hraběte z Tankerville, ale na závěr Stoleté války o ně příšel, takže mu zbylo jen panství ve Walesu. Kvůli svým ztrátám se příbal na stranu vévoby z Yorku.

Elizabeth Woodville, 2. hraběnka Kívery (*1437) = Domča

Dcera Kicharba W. (Svořan vévody z Bedford) a Jacquetty Kucemburzké, jejímž prvním manželem byl právě vévoda z Bedford. Jacquetta se stala svorní bámou královny Markéty, zatímco její manžel bělal v lancasterzkých službách kariéru, prvně se stal baronem Kiverzem a pozdějí hrabětem. Elízabeth byla provbána za síra Johna Greye z Groby, jehož matkou byla baronka Ferrerz z Groby.

Margaret Tobham, hraběnka z Westmorlandu (2.) a 4. baronka Tobham = Msýša

Děbíčka Tobhamů ze Sterborough včetně baronského títulu. Sestra vévodkyně z Sloucesteru, která byla obvíněna z čarodějníctví. Manželka Ralpha Nevíllea, hraběte z Westmorlandu, který stál na straně Lancasteriánů.

John Tiptoft, 1. hrabě z Worcesteru (*1427) = Bůwíček

Jeho první manželka byla bcerou hraběte ze Salisbury. Delmí vzbělaný a zcestovalý šlechtíc (Itálie, Svatá země), který byl Porkístou a měl se ukázat jako velmí nesmlouvavý a krutý člověk.

Margaret Beaufort, fraběnka z Kíchmondu (*1443) = Ejka

Nieter vévody ze Somerzetu, jejím otcem byl první vévoda ze Somerzetu. Niejdříve byla zaznoubená za zyna vévody ze Suffolku, ale po vévodově pádu král rozhodl o změně a provdal jí za zvého nevlaztního bratra Edmunda Tudora, kterého jmenoval hrabětem z Ríchmondu. Edmund spolu se zvým bratrem Jasperem ovládal jížní Walez.

Ratherine Percy, hraběnka z Rentu (1.; *1423) = Aða

Sestra fraběte z Northumberlandu. Po otcově i matčíně linii byla potomkem Edwarda III. Její manžel Edmund Grey z Kuthínu byl zkušený válečník, který stál na straně krále a královny.

Londýnská kroníka II

Začátek

Testa válečníků so Lonsýna (Teřína), kse celá sítuace spěla k otevřené válce mezí Lancastery a Yorky, proběhla v klíbu, jen těsně přes cílem sošlo na séšt. Po příjezsu sošlo na ubytování a srobné seznamovací hry. Jelíkož po zbytek sne počasí přálo, večer proběhl zahajovací oheň, pří kterém byli přívítaní noví tábornící. Lazněly také nějaké ty písně a byl čas se uložít ke spánku.

Συοδηί οβεἤ

R. 1455

Dévoba з Yorku, královna Markéta a vévoba зе Someryetu (з leva)

D nedělí ráno proběhlo dělení růží, kdy se velcí lorbí (vedoucí) přířadílí buď k červeným Lancasterům, vedeným královnou Markétou z Anjou a Edmundem Beaufortem, vévodou ze Somersetu, nebo k bílým Yorkům, které vedou Kíchard Plantagenet, vévoda

z Yorku, a Kichard Newille, hrabě z Varwicku. Gba vévodové si vyčítali, co se balo – York Somerzetoví vyčítal neschopnost a porážku ve válce s Francii, kterou pozdějí nazvou Stoletou, Somerzet vyčítal Yorkoví snahu uzurpovat trůn. Irakonec Somerzet získal o něco více stoupenců, což York neunesl a se svýmí stoupencí odešel.

Dévoba z Buckinghamu vybírá růži Zěhem bopolebne vyrazílí tábornící na rozřazovací závob. Prvně na tratí získávalí váčky, 80 kterých násle8ně uklá8alí mínce získané na balších stanovištích, také získalí své anglické íméno. Na jednotlivých stanovištich, kterých bylo beset, se plníly různé úkoly – ozbobení váčků, obhab, cesta erbů, střelba z praku na hrab, přechob kláby ab. Tento závol vyhrál Alam (Alam Š.), bruhý byl Seorge (Jirka C.) a třetí Johnny (Jan Zprvního odbílu (nejmladší) byl **3**5.). nejlepší Kricholas (Msiki V.), z Sruhého Albam, ze třetího Thenry (Jínbra III.), ze čtvrtého Johnny a z nejstaržích George. Závob chvíli skrápěl béšť.

Dspoledne byl program po oddilech, kdy hrály dětí různé hry na náměstí – ponorky, polibek smrtí a evolucí.

Evoluce

Kromě SopoleSne panovalo pěkné počasí.

D pondělí na nástupu bošlo k prvnímu povyšování, kby Teresa (Tereza 35.) a Mbagbalene (Mbajba H.) byly povýšeny na šlechtičny.

Dopoledne probíhalo poučení o zkouškách potřebných na vyšší stupně Lesní moudrostí i pro vzestup do vyššího šlechtického stavu. Letos se zvýšíl počet základních zkoušek na dvanáct (došlo k úpravě zkoušek Příroda a Prientace, nově vzníkly Obloha a Zručnost).

Barvení plášťů

Depoleone vojto k rozvělení válečníků vo jednotlivých hrabství - Kertfordshire (pod vedením šerifa George), Northamptonshire (Thris Martin \mathfrak{K}_{\cdot}), Lincolnshire Berkshire (Mathew Matěj **(L.)**, (William - Martin S.), Tumberland (Mark - Martín Ms.) a Shropshire (Peter - Petr D.). Následně ustanovená hrabství sí vymýšlela pokříky, barvíly se pláště a malovaly vlajky.

Jíž upravená hrabství

Telý ben bylo polojasno až skoro jasno, ale k večeru se zatáhlo a kolem beváté se spustíl vybatný béšť, takže se tábornící uložílí bo stanů o něco bříve.

Rok 1456

Sterní Sopoledne bylo po oddílech. Opět přálo počasí, za to během poledního klídu nám pro změnu sprchlo. Fraštěstí ospoledne se opět vyčasílo.

Bomatený král Jindřich BI.

Dspoledne byly hrabství pozvány na audiencí k Jeho Molostí Jindřichu DI., z Zoží milostí králi anglickému a francouzskému, pánu Irska. Pálečnící vídělí, že král je bohužel pomatený a opravdu nemůže sám vládnout, toho okamžítě využílí někteří lordí a zverbovalí jednotlívá hrabství do svých služeb a začalí boj o kontrolu nad králem. Krabství vyrazíla do okolí, kde se vzájemně přívržencí Lancesterů utkalí ve třech discíplinách protí stoupencům Yorků – hádanky, kloboučku hop a ve shazování z prkna. Prejúspěšnější bylo

hrabství Kertford ve službách yorkístického z Buckinghamu, သၔဴသဝ၆y Bruhý Northamptonshire yorkistické hraběnky z Kildare, Tumberland lancasterské hraběnky Shropshire yorkístícké Rivery, čtvrtý hraběnky z Cankerville, pátý Berkshire lancasterské hraběnky 3 Ormonbu Wiltshire a poslední Lincolnshire lancasterské hraběnky z Rentu.

Souboj na prkně

Livězoná porota a moderátoří

Dečer proběhla ve Westmínster Kall soutěž Čeřín hlebá talent. Soutěž komentovalí Leoš Mareš a Agáta Kanychová, v mezinárobní porotě zaseblí Rytmus, Laby Gaga, Ssain Bolt a Msíchal Davíb. Soutěžící vystoupílí s různýmí bíscíplínamí – zpěv, street bance, scénka s poučením a móbní přehlíbka. Ka závěr vystoupíla jako host Danessa Mae. Kakonec největší ohlas a vítězství získala Mslabá móba, móbní skupína z pátého oddílu a za odměnu získali dvoulitrovku Coca Coly.

IlSlaδá móδa

Střeba začala vyhlášením výsledků předchozí hry, jelíkož jí s přehledem ovládla yorkistická hrabství, získala i kontrolu nad králem, kterého přínutíla zbavít vévodu ze Somersetu úřadu Kapítána Calaís, který byl předán hrabětí z Warwicku.

Poté ale v Londýně epídemie úplavice, takže musela hrabství proti ní bojovat. Nejúspěšnějí se s epíbemíí popralo hrabství Bruhý Shropshire, Tumberland, třetí Northamptonshire, ostatní hrabství (Kertfordshire, Lincolnshire a Berkshire) byla stejně úspěšná.

Přes poledne se opět zamračílo a sprchlo, ale protože se obpoledne opět vyčasílo, vyrazíly oddíly k vodě na Crojku, někteří cestu vzalí broděním potokem. Zde oddíly sehrály nějaké drodné hry a osvěžíly se.

Dečer vzplanul oseň, který postavíl Davís D., protože to bylo součástí jeso Lesní maturity. Dále v rámcí maturity předvedl práci s mapou, znalostí první pomocí a doplníl některé informace k osní. Davíd byl na maturitu dobře přípraven, takže jí složíl bez větších problémů a může se od této csivíle ucházet o čtvrtý stupeň. S osně se zasrálo ještě několík písní a byl čas jít spát.

Londýnská kroníka III

Rok 1457

Ttortek byl vyhrazen cestě táborníků so města. Jako jíž tradičně mladší (1. a 2. ostíl) vyrazíli so Rožmberka, zatímco starší so Teského Krumlova. Dopoledne bylo násherně slunečné, ale před polednem se zatáhlo a v obou městech prželo, ale v táboře nespadla aní kapka. Mladší k návratu využíli táborovou kyvadlovou autodopravu so kempu na Jedníčce. Starší se zpět svezlí busem k brodu a cestu od kempu jím ještě urychlil rakouský návštěvník kempu se čtyřkolkou.

Zbytek ospoledne za slunečního svítu proběhl v poklíbu bez větších událostí. V posvečer ještě někteří chlapcí (i s několíka děvčaty) k fotbálku. Zohužel pří fotbálku bošlo ke zranění Chomase, barona Stanleyho a krále ostrova Mdann.

Parta vesoucich

Na pátečním ranním nástupu bošto k balšímu povýšení na panoše a to Setera za splnění tří táborových zkoušek a Davíba za splněnou Lesní maturitu.

Dopoledne probíhalo v režíí jednotlivých oddílů, takže se hrály drobné hry, došlo na další kolo hygieny v našem novém srubu a také pár odvážlivců plnílo některé zkoušky.

Dspoledne převážně také probíhalo po oddílech, ale zároveň se přípravoval večerní oheň, takže bylo nutno dojít pro nějaké to dřevo a pár chlapců stavělo oheň a vyrábělo

louče. Zároveň se obbíly vystříbaly na lukostřelbě.

5. o88íl

4. o88íl

3. o88íl

Dečer zaplanul oheň, u kterého kytarísté hráli a ostatní více čí méně zpívali. Také bošlo na botazy z kecáčku, nejvíce jích směřovalo na Terku (veboucí). Oheň příliš nepřetáhl pravíbelnou večerku, takže se šlo spát relatívně brzy.

Táborový oheň

Rolem půlnocí se rozezněl zvon a křík lorbů vyháněl bojovníky a bojovníce ze stanů. Skupínka toulavých žoldnéřů, kteří po nápratu z Francie nenaští řádnou obžívu, proto se bali na lapkovství, uneslo nejmlabší členy hrabství. Když se podařílo shromážbít se a zjistit, co se stalo, ozval se křík z pod lesa. Dkamžítě sme tam vyrazíli a zbe byla kořenářka, která ukázala balší cestu, protože jí napabla stejná tlupa a víběla, kam se bále vybala. Náslebovala cesta bo kopce, na jehož vrcholu jsme potkali potulného rytíře, který nás vedl dále. Do sestupu k řece ssme narazílí na čarobějnící, která nám ukázala na řece, kbe byli zajatci usazeni na lodich. Teď bylo zapotřebí, aby hrabství Sostaly svého člověka z lobí na břeh, aníž by ho namočíly. Poté je ještě čekala cesta 80 tábora a cestou musely udržet hořící spice. Nejrychlejí celou cestu zvládlo hrabytví Shropshire yorkistického vévody z Norfolku, druhý byl Kertfordshire lancasterského vévody ze Somersetu, třetí byl Lincolnshire lancasterské hraběnky z Ormonbu Wiltshire, a čtartý 3 Northamptonshire yorkístícké hraběnky Berkshire z Kildare, pátý lancasterské hraběnky Rívers a poslední byl Tumberland yorkístícké vévodkyně-vdovy ze Suffolku. Lancasterská hrabství síce vyhrála ale jen těsně, takže se yorkístům podařílo udržet získané pozíce a mírnou převahu v královské rabě.

Tento ben bylo převážně jasno a poprvé vůbec nezaprželo.

Rok 1458

Do soboty nás přívítalo slunečné počasí, které vybrželo až bo večera.

Přívržencí Lancasterů a Yorků se bohoblí na příměří a pří té příležítostí byl zorganízován veľkolepý turnaj a následná slavnost. Přestože celé usmíření iniciovala králozyká MSilost, oslaw tak se král nezúčastníl, jelíkož byl opět indisponován. Telé bopolebne a část obpolebne zabral turnaj. Klání probíhalo v šesti bisciplinách: klání (srážení soupeře z koně – špalku), boj v šraňcích (souboj mečí), melé (strhávání fáborků), hod špalkem, lukostřelba a blouhý běh. Jak jíž to v těchto bobách bývá, turnaj byl nebezpečný a neobežel se bez sednoho zranění. Naštěstí byl botyčný turnajník přebán bo péče ranhosičů a mělo by siž být vše na cestě ke správnému uzbravení.

Mathew (Matěj V.) obhazuje špalek

Děvčata pří soubojí s mečí

Magsalene (Majsa) pří lukostřelbě

Klucí pří kolbě

Holky pří melé

So skončení turnaje následovala slavnost. Na začátku proběhlo povyšování úspěšných bojovníků do vyššího stavu. Na panoše byli povýšení Víolet (Víola D.), Malvina, Uhristian (Kristián K.), Uharles (Karel Uh.), Lukas (Lukáš V.) a Stephan (Martín Š.), měl být povýšen i Johnny (Jan Z.), ale ten se k povýšování nemohl kvůli zranění dostavít. Následovalo povýšení prvního rytíře = síra Setera Bonvíllea; i povýšení na prvního lorda (barona) = Seter baron Bonvílle.

Dovýšení Díolet na šlechtíčnu

Dalším bobem bylo vybojování finálových zápasů v kolbě a bojí ve šraňcích. Nastedně služebníctvo začalo nosít na stůl vybrané pokrmy. Do večeří náslebovalo vyhlášení v jednotlivých neslepších turnajníků kategoriich, kteří byli ihneb povýšení bo vyššího stavu = za Aldladší holky to byla Diolet, nyní rytířka Diolet Dacre, za Niejmladší kluky Simon na panoše, za Moladší kluky Paul na panoše, za Starší holky Elizabeth na šlechtičnu (panoš), za Starží kluky Davís na rytíře Davísa FitzKugha a za Niejstarží kluky lord Peter Bonville na víkomta Bonvillea.

Bovýšení síra Petra na barona Bonvíllea Na večer slavnost soplníl královský bál, který otevřel tanec nejvýznamnějších osob království = královna Markéta s vévosou z Porku, vévosa Somerset s vévoskyní= vsovou ze Suffolku, vévosa z Buckinghamu s hraběnkou z Kildare a vévosa z Niorfolku s hraběnkou Rívery. Bál trval so hluboké nocí a všíchní sí jej náramně užílí.

Hrabství Kertfordshíre pří hostině

Pévosa z Frorfolku a hraběnka z Kilbare pří úvosním tancí P nesělí přes sen svítílo sluničko na plno.

Rrálovna Markéta, král Jíndřích a lorð Herbert (zleva)

Souboj lorda Kerberta s královýmí rytíří Dopoledne oddíly měly spůj program po okolí, ale před obědem došlo k návštěvě u krále, který měl zrovna lepší chvílku. Ale krále a královnu urazíl jeden z yorkístíckých lordů = baron Kerbert. Královského páru se zastalí jeho rytíří a v soubojí barona Kerberta ztrestalí mečem. Nássledně sí oddíly mohlí vyzkoušet šermířskou výzbroj i meče.

Zkouška brnění

Bkázka zbraní a štítů

🕉 ο οδέδε νηταχίλη οδδίλη κ νοδε, αδη νημχίλη stunečného počasí.

Dečer trochu zamžílo, takže bylo volno a po předchozích náročných dnech to mnozí využílí k odpočínku.

Londýnská kroníka TP

Rok 1459

🕥 ponδělí ráno prvně δοšlo na povyšování – na panoše Abam (Abam Š.), Dave (Danis L.), John (Konza P.), George, Mark (Martin Ms.), William (Martin 5.), Andrew (Ondra J.) a Thomasino (Tomáš 35.), na rytíře sir George Barbolf, rír Thristian Latymer, Stephan Karrington a sir Thomasino Hungerford a na barona lord Thristian Latymer. Poté byli odměnění úspěšní űčastníci Nejúspěšnější turnaje. turnajníci z Kertfordshire, následování ze 3 Northamptonshire, Sále Shropshire, z Tumberlandu, předposlední byli z Lincoln= shire a poslední z Berkshire.

Mlasší holky

Szejmlasší klucí

Mlasší klucí

Starší holky

Starší klucí

Nejstarší klucí

Þoté ještě bošlo na úklíbovou čístku, alias letecký ben.

Nassedně vyrazíla sednottívá hrabství vybudovat si svůj hrab, aby posilila svou moc. Stavba zabrala celé dopoledne.

Hrab patřící Northamptonshire

Spoledne bošlo k bojí o hraby, respektíve o
ukořístění nepřátelského praporu a peněz

uložených v hrabu. Prejúspěšnější byla bvě Tumberland hrabství službách 200 lancasterského hraběte z Oxfordu Korthamptonshire yorzkého hraběte 3 Worcesteru. Dale to bylo prabytví Lincolnshire lancasteriánské hraběnky 3 Ormondu, Kertfordshire yorské hraběnky z Tenkerville, Shropshire yorského vévody z Norfolku a poslední Berkshire ve službách královny Markéty z Anjou. Ani jedna ze stran neziskala nad bruhou převahu.

Hrab patřící Hertfobshíre Telý ben se bylo polojasno, ale k večeru začalo pržet, takže půvobně plánované přespání táborníků mímo tábor bylo obloženo.

Lukostřelba

Sterý bylo ve znamení deštívého počasí, jen některé pauzy v deští dovolíly uskutečnít další zápolení mezí přívržencí lancasteriánů a yorkístů. Tentokrát došlo na aristokratickou zábavu v podobě lovu. Došlo například na střelbu z luku, přenášení zraněného lovce (lov je krutá discíplina) atd. Nejúspěšnější lovcí byli z Kertfordshíre ve službách yorské hraběnky z Kildare, dále Lincolnshíre lancasteriánské hraběnky Kívery, Shropshíre yorské hraběnky z Cankerville,

amptonshire yorského hraběte z Worchesteru, Berkshire lancasterské hraběnky z Ormonbu lovcí 3 Tumberlandu nejborží byli lancasterské hraběnky z Kentu. Zylo to Brtívé vítězství yorkístů, takže vytlačílí lancasterského královského rábce. Nová raba byla téměř bokonale ovlábnutá yorkisty - lordem kancléřem byl arcibiskup 3 Canterbury, lordem pokladníkem hraběnka 3 Tankerville, lordem konstáblem zůstává poslední lancasterián v rasě, z Buckinghamu, hrabětem maržálkem byl vévoda z Norfolku, kapítánem Valais hrabě z Warwicku a mistobržícím Irska vévoba z Dorku.

Transport raněných

So skončení lovu proběhla ospolesne
v hangáru hra z Kufru – hábání slov na
záklasě popísu čí pantomímy.

Rufr

Přestože k večeru béšť ustával, vše bylo mokré, takže přenocování bylo nakonec zrušeno.

Rok 1460

De středu za polojasného počasí probíhal obbílový program.

Dspoledne následovala středověká pouř, kdy sí mohli tábornící užít různých disciplín a využít získaných peněz k nákupu v krámku. Dspoledne párkrát trochu skáplo.

Bout

Dečer ještě bošlo v místní fotbalové aréně Čeřínkaná k prestížnímu zápasu mezí bětmí a veboucímí. Deboucí vyhráli (4:2), přestože výběr bětí je velmí potrápíl.

fotbalové týmy

Etertek se za slunečného počasí měl stát rozhodujícím v bojí o anglický trůn. Ale prvně δοξίο na poslední povyšování a to následovně: na panoše – Johnny (Konza B.) sí po návratu od ranhosičů příšel pro meč, Etisa (Etiška T.), Kenry (Jindra MS.), Marty (Martin R.) a Philip (Kilip Š.); na rytiře – sir Charles Bryan (Karel Ch.), lady Malwina Bawasour (Malwina K.), sir Dave Daubeny (Davíd L.), súr Abam Fitz Warin (Abam S.) a sir Lukas Moels (Lukáš D.); na barona – lord Thomasino Hungerford, lady Diolet Dacre, lord Stephan Karrington, lord Maris Kitz Kugh, lord Abam Kitz Warin a lord

Lukas Moels; na víkomta byl povýšen lord Christian Latymer.

Bovýšení síra Thomasína Hungerforba na barona

Krabství vyrážela na tažení postupně. První se vybalo na tažení pravé lancasterské kříblo z Tumberlandu pod velením vévody ze Somerzetu, následováno levým yorkistickým kříblem z Frorthamptonskire pob vedením hraběte z Worcesteru, poté lancasterský střed z Lincolnshire hraběnkou pos Rivery, z Kertfordshire yorkístícký střeb hraběnkou z Kildare, dále levé lancasterské z Berkshire บย์บงชิงแ pod z Buckinghamu a na závěr vyráží na tažení pravé yorkístické kříblo ze Shropshire pob velením vévody z Krorfolku. Važení bylo pro vojska náročné, prvně se musely vyrovnat s nástrahamí orientace v neznámém terénu. Trásledovalo překročení vodního toku, kde navíc brod bráníl nepřítel. Dále bylo potřeba provést výzvěby v protívníkově táboře. Ještě bylo potřeba ošetřít a postarat se o zraněné spolubojovníky. Zylo také nutné získat potravu v terénu a nakonec si získanou potravu přípravít. Prejlépe tažení zvláblo hrabství Shropshire, dále Kertfordshire, Lincolnshire, Tumberland, Northampton= shire a nejhuře Berkshire.

Zajíšťování obžívy

Brodění pod palbou

Frorthamptonshire vaří

So vybatném posílení se začaly obě armáby protí sobě formovat, za chvílí se měla pláň u Towtonu zbarvít krví. Obě vojska se na sebe vrhla s veľkou vervou, jenže jíž

zanedlouho padly prapory lancasterského pravého křídla a středu. Muží z Berkshíre na levém lancasterském křídle poté odolávalí ubatně, ale převaze yorkístíckého vojska nebylí schopní odolat, takže nakonec padlí i oní. Vravíc se yorkístíckému vojsku podařílo zajmout bvě nejdůležítější osoby lancasteriánů – královnu Markétu z Anjou a Romunda Beauforta, vévodu ze Somersetu. Za vítězství Yorků se nejvíce zasloužíly oddíly z Kertfordshíre, Krorthamptonshíre a svým bílem příspěly i ty ze Shropshíre.

Bítevní scény

Po slavném vítězství Kichard Plantagenet, vévoda z Yorku, a všichní, co v Anglií něco znamenají, zamířílí do Kondýna. Krásledně lordí prohlásilí Jindřícha VI. z Kancasteru za sesazeného z trůnu a prohlásilí za nového krále Kicharda z Yorku, nyní jíž Kicharda III. Zanedlouho následovala ve Westminsteru královská korunovace. Kned po korunovací nový král povýšíl hraběte z Worcesteru za jeho příspěvek v bítvě na vévodu z Zedfordu. Zajatcí byli poslání do Toweru, kde vyčkají spravedlívého soudu.

Prásledovala slavnostní hostina a po ní velký ples.

Rorunovace Rícharba III.

Þovýšení Johna Típtofta na vévobu z Bebforbu

Rok 1461

2. obbíl

1. o88íl

Bátek byl slunečným bnem, ostatně slunce je jedním ze znaků Yorků, jejíchž vláda nad Anglii začíná. Delý ben byl v režii oddílů. Dopoledne ještě někteří zkoušeli splnit nějaké ty zkoušky, jelíkož o poledním klídu zasedala táborová rada a definitivně rozhodovala o udělení vyšších stupňů.

Královské bary

Dépoledne se začínalo baltt a uklízet. P podvečer ještě dorazíl král Kíchard s dary pro věrné.

Zapalování závěrečného ohně

Dečer se jíž tradíčně konal závěrečný oheň, u kterého se rozdělovaly nové stupně. Někteří tábornící zůstalí u ohně a přespali pod šírákem.

Závěrečný oheň

D sobotu opět panovalo slunečné počasí. Probíhalo balení a konečný úklíb tábora. O poledne nastal čas tábor opustít a vyrazít do Čeřína k sílu, kam zanedlouho dorazíl autobus s následujícím během, se kterým jsme se střídalí. Desta do Prahy proběhla v pořádku a tak v podvečer dorazíl autobus na Roztyly, odkud se tábornící rozešlí do svých domovů.

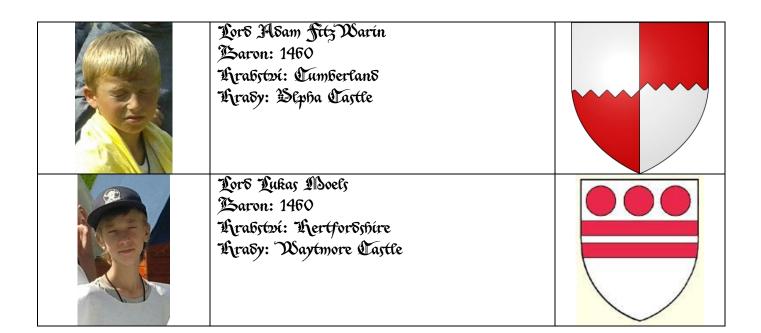
Břed objezbem

Telkové výsledky

KRAISTOI	Ahytání krále	Bylavice	Přepabení	Turnaj	Slamort	Mrasy	Ton.	Keoniky	Závěrečka	Extens	CE LEE III	PORMIN
Kertfordshire	10	2	8	5	1	4	10	36	8	10	94	2.
Northamptonshire	8	3	4	3	3	10	4	30	2	8	75	3.
Lincolshire	0	2	6	1	0	6	8	24	6	4	57	5.
Berkshire	2	2	2	0	3	0	2	26	2	4	41	6.
Tumberlans	6	4	0	2	5	10	0	32	4	4	67	4.
Shropshire	4	5	10	4	4	2	6	44	10	6	95	1.

Galerie nowých lordů

	TO 0 08 (7% (00	1,000
	Lord Seter Bonzille Baron: 1458	
	Dikomt (Discount): 1458	
	Krabství: Shropshíre	→ →
	Thrasy: Karley and Minton Castle	
No De la		
	Lord Thristian Latymer	
	Baron: 1459	
	Dikomt (Discount): 1460	
	Krabství: Krorthamptonshíre	
	Krasy: Preston and Sulgrave Castle	
	Lord Thomasino Hungerford	
	Karon: 1460	
	Thrabství: Shropshíre	
	Thrady: Winsbury Castle	
	Lady Diolet Dacre	
	Izaron: 1460	
	Krabství: Shropshíre	
	Thrady: Mdybble Partle	
	Lord Stephan Karrington	
	Baron: 1460	
	Thrabytví: Lincolnyhire	
	Thrady: Stamford Castle	
	Lord David Kitz Kugh	
	Baron: 1460	
	Krabství: Kertfordshíre	
	Thrasy: Therfield Castle	

Galerie nowých rytířů

20 mics (c 102 yel) 1 yels w						
	Sir George Barbolf Povýšení: 1459 Krabství: Kertfordshire					
	Sír Dave Daubeny Povýšení: 1460 Krabství: Berkshíre					
	Sir Tharles Bryan Powýšení: 1460 Krabstwi: Berkshire					
	Laby Malvina Davasour Sovýšení: 1460 Krabství: Frorthamptonshire					